

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Jaargang 69

15

Weekblad voor kerk en samenleving

13 april 2025

Een Goede Week Vol Hoop

"Beroemd icoon over de intocht van Jezus op Palmzondag".

Achtergrond van de eerste lezing (Jesaja 50: 4-7)

Op deze Palmzondag horen we in de eerste lezing een van de vier profetieën, oftewel, een van de vier liederen van de lijdende Dienaar. Deze liederen komen uit Jesaja, de hoofdstukken 40 tot 55. Ze zijn geschreven rond 550 vóór Christus, tegen het einde van de babylonische ballingschap. Het Joodse volk was gedeporteerd naar Babylonië, een vreemd land, losgerukt van het moederland, van de eigen politieke orde, van de eigen cultuur en taal. In armoede en onderdrukking waren ze tweederangsburgers geworden zonder rechten, die maar moeten zien te overleven. Te midden van die ellende, die al zolang duurde, klonken de liederen van de 'Dienaar van de Heer'. De profeet kondigt er een mens aan die de ellende, de vernedering, de minachting die de mensen moeten doorstaan, maar ook hun zondigheid en kwaad, op zich neemt en daardoor, door dit te ondergaan, vrede en genezing brengt voor iedereen. De eerste christenen hebben in Jezus deze lijdende Dienaar uit het boek Jesaja herkend. Daarom worden deze liederen gelezen in de liturgie van de Goede Week.

Eerste lezing: Jesaja 50: 4-7

God de Heer heeft Mij de gave van het woord geschonken: Ik versta het de ontmoedigden moed in te spreken. Elke morgen spreekt Hij zijn woord, elke morgen richt Hij het woord tot Mij en Ik luister met volle overgave. God de Heer heeft tot Mij gesproken en Ik heb Mij niet verzet, Ik ben niet teruggedeinsd. Mijn rug bood Ik aan wie Mij sloegen, Mijn wangen aan wie Mij de baard uitrukten, en mijn gezicht heb Ik niet afgewend van wie Mij smaadden en Mij bespuwden. God de Heer zal Mij helpen: daarom zal Ik niet beschaamd staan en zal Ik geen spier vertrekken. Ja, Ik weet dat Ik niet te schande zal worden.

Tussenzang: Psalm 21

Refrein: MIJN GOD, MIJN GOD! WAAROM VERLAAT GIJ MIJ?

1. Ze lachen met mij, allen die mij zien, ze grijnzen en ze schudden met het hoofd. Hij steunt toch op de Heer? Laat die hem dan redden, als Hij hem bemint.
2. Een meute honden jaagt mij op, een bende booswichten houdt mij omsingeld. Mijn handen en mijn voeten hebben zij gewond, Mijn beenderen kan ik wel tellen.
3. Nu gapen zij mij aan en lachen zij mij uit, nu delen zij mijn kleren onderling en dobbelen om mijn gewaad. Ach, Heer, houd U niet ver van mij, Mijn steun, kom haastig om mij bij te staan.

Wordt vervolgd op pagina 2

READYTEX
Art Gallery buy art
rent art
exclusive artists

www.readytexartgallery.com

Phone +597 421750 +597 8945911

Een Goede Week Vol Hoop

Achtergrond van de tweede lezing (Filippenzen 2: 6-11)

Paulus schrijft in zijn brief aan de Christenen van de stad Filippi een van de mooiste liederen over Christus in het Nieuwe Testament. Met grote overgave en liefde voor Christus, spreekt Paulus, geïnspireerd door de Heilige Geest, over het geheim dat Jezus omgeeft. Hij is van eeuwigheid de Zoon van de Vader. Hij deelde de goddelijke majesteit van de Vader. We weten hoe de grote geloofsbelijdenis dit zo mooi verwoord heeft. De Zoon is: “vóór alle tijden geboren uit de Vader: God uit God, Licht uit Licht, ware God uit de ware God, geboren niet geschapen, één in wezen met de Vader”. En toch heeft de Zoon zichzelf ontledigd, dat wil zeggen, alles uit handen gegeven, zich ‘leeg’ gemaakt van goddelijke macht en glorie, om als een lijdende dienaar, gehoorzaam aan de wil van de Vader, door lijden en kruis onze zonden uit te wissen en ons te verlossen van de machten der duisternis.

Tweede lezing: Filippenzen 2: 6-11

Hij, die bestond in goddelijke majesteit, heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God. Hij heeft zichzelf ontledigd en het bestaan van een slaaf op zich genomen. Hij is aan de mensen gelijk geworden. En als mens verschenen heeft Hij zich vernederd door gehoorzaam te worden tot de dood, tot de dood aan het kruis. Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam verleend die boven alle namen is. Opdat bij het noemen van zijn Naam zich iedere knie zou buigen in de hemel, op aarde en onder de aarde; en iedere tong zou belijden, tot eer van God de Vader: Jezus Christus is de Heer.

Achtergrond van de evangelielezing: (Lucas 19: 28-40)

We overwegen Lucas' verkondiging van Jezus' intocht in Jeruzalem op Palmzondag. Wanneer we vergelijken wat Lucas toevoegt aan de beschrijving van Jezus' intocht in Jeruzalem zoals Marcus dat reeds op papier had gezet, dan zien we twee mooie bijzonderheden van hoe Lucas ons verkondigt wie Jezus is. Marcus vertelde reeds in Mc. 11:9 dat de mensen voor Jezus jubelden: “Gezegend de Komende in de naam des Heren”. Die woorden zijn genomen uit psalm 118,26, waarmee Marcus al had aangegeven dat Jezus in de ogen van de omstanders de langverwachte Messias was. Mattheüs neemt dit citaat uit psalm 118 ongewijzigd over (Mt. 21:9) en Johannes ook (Joh. 12:13). Maar Lucas voegt er de woorden “de Koning” aan toe, wat een prachtige getuigenis is van Lucas over Jezus: “Gezegend de Koning die komt in de naam van de Heer!” Ook is Lucas de enige van de evangelisten die schrijft dat de mensen Jezus ook toeriepen: “Vrede in de hemel en eer in den hoge!” Dit is duidelijk een verwijzing en echo van de lofzang van de engelen bij de geboorte van Jezus, waarvan Lucas ook de enige evangelist is die dat beschrijft: “Eer aan God in den hoge en op aarde vrede onder de mensen in wie Hij welbehagen heeft” (Lc 2: 14). Zo verkondigt Lucas ons, dat Jezus' komst in de wereld, door de engelen aangekondigd en bezongen met die trefwoorden van “eer aan God” en “vrede”, nu op Palmzondag met Jezus' intocht in Jeruzalem en het lijden en de kruisdood die daarop zullen volgen, de vervulling zijn van Jezus' zending in de wereld: Hij zal de wereld verlossen van

Jezus draagt het kruis”, schilderij van de Spaanse schilder El Greco (1541-1614).

de machten der duisternis, de ware vrede brengen en zo eer brengen aan de Vader in den hoge. Maar die woorden “Vrede in de hemel en eer in den hoge!”, die Lucas noemt, zijn ook een verwijzing naar de belangrijke messiaanse profetie van Zacharia 9:9. We zullen in dit commentaar niet het lijdensverhaal volgens Lucas opnemen en becommentariëren, omdat dit te lang zou zijn.

Evangelie van de Intocht in Jeruzalem: Lucas 19: 28-40

In die tijd trok Jezus verder en ging op naar Jeruzalem. Toen Hij Betfage en Betanië naderde zond Hij twee van zijn leerlingen met de opdracht: “Gaat naar het dorp daar vóór jullie. Bij jullie binnenkomst zult ge een veulen vinden dat vastgebonden staat en waarop nog nooit iemand gezeten heeft; maakt het los en brengt het hier. Mocht iemand jullie vragen: “Waarom maakt ge het los?”, dan moeten jullie zeggen: “De Heer heeft het

nodig”. De twee leerlingen gingen dus weg en bevonden het zoals Hij hun gezegd had. Toen ze het veulen losmaakten vroegen hun de eigenaars: “Waarom maakt ge het veulen los?” Zij antwoordden: “De Heer heeft het nodig.” Ze brachten het veulen bij Jezus, wierpen er hun mantels over heen en hielpen Jezus erop. Terwijl Hij voorttrok spreidden ze hun mantels op de weg uit. Toen Hij de stad naderde, begonnen zijn talrijke volgelingen, reeds op de helling van de Olijfberg, opgetogen en met luide stem God te prijzen om alle wonderen die zij gezien hadden. Zij riepen: “Gezegend de Koning die komt in de naam van de Heer! Vrede in de hemel en eer in den hoge!” Enige Farizeeën onder het volk zeiden tot Hem: “Meester, geef uw leerlingen een terechtwijzing”. Hij antwoordde: “Ik zeg u: Als zij zwijgen zullen de stenen roepen”.

Wordt vervolgd op pagina 3

Een Goede Week Vol Hoop

Overweging:

De Goede Week vormt het hart van het christelijke liturgische jaar. Het is een tijd van intense stilte, van diepe bezinning en uiteindelijk vreugdevolle verwachting. Van Palmzondag tot Pasen worden wij uitgenodigd om mee te gaan op de weg van Jezus: van intocht, verwachtingen en groot enthousiasme, naar verraad, lijden, dood – en uiteindelijk verrijzenis. In dit Jubeljaar 2025 gaan we de Goede Week en Pasen overwegen vanuit het thema van het Jubeljaar: “Hoop: De hoop stelt niet teleur. Pelgrims van hoop”.

Op Palmzondag begint de Goede Week met de feestelijke intocht van Jezus in Jeruzalem. De menigte juicht, zwaait met palmtakken en roept: “Hosanna, gezegend de Koning die komt in de naam van de Heer!” Hier is de hoop tastbaar! De mensen verwachten een messiaanse koning, een redder. Maar de hoop die zij koesteren is nog oppervlakkig – ze is gericht op aardse macht en politieke bevrijding. Toch leert deze dag ons iets belangrijks: hoop begint vaak in verwachting, zelfs als die verwachting nog niet zuiver is.

Jezus komt niet op het paard van een vorst, maar op een ezel – een teken van nederigheid en vrede. Hij onderbreekt het menselijke verlangen naar wraak en strijd met een stille, zachte aankondiging van een ander soort Koninkrijk. In deze eerste stap van de Goede Week ligt al een uitnodiging besloten: durf jouw hoop te bekijken, als het ware te bestasten en te vragen: waaruit mijn verschillende vormen van hoop bestaan. Durf te geloven dat bevrijding soms komt in een andere vorm dan verwacht.

Op Witte Donderdag gedenken we het Laatste Avondmaal. Jezus wast de voeten van Zijn leerlingen – een daad van radicale dienstbaarheid. Hij breekt het brood, schenkt de wijn, en zegt: “Dit is Mijn Lichaam dat voor jullie zal worden overgeleverd. Dit is Mijn Bloed, dat vergoten zal worden tot vergeving van de zonden. Doe dit tot Mijn gedachtenis.” Hier leert Jezus ons dat liefde zich toont in het kleinste gebaar. Zelfs in het besef van Zijn naderende lijden, kiest Hij ervoor om zijn leerlingen nabij te zijn, hen te voeden, hen te dienen.

De hoop die Witte Donderdag ons biedt, ligt in het besef dat we nooit te klein of te gebroken zijn om een nieuw begin te maken. Het delen van brood en wijn – tekenen van gemeenschap, tekenen van Zijn kruisoffer – herinnert ons eraan dat elke tafel een altaar kan worden, elke daad van liefde een kans op vernieuwing. Hier ontstaat hoop uit verbondenheid en gemeenschap van oprechte vriendschap en trouw. Jezus opent de deur naar een nieuwe kans voor de mensheid: een weg van liefde in plaats van macht, van gemeenschap in plaats van isolement.

Goede Vrijdag is de dag waarop Jezus sterft aan het kruis. Een moment van diep lijden, van verlatenheid, en wanhoop. De lucht wordt donker, de tempelgordijnen scheuren. Alles lijkt verloren.

En toch noemen wij deze dag goed. Goede Vrijdag: Waarom?

Omdat in de duisternis van het kruis een dieper licht begint te gloren. Jezus spreekt woorden van vergeving – zelfs voor Zijn beulen. Hij blijft trouw aan de liefde tot het einde. In Zijn totale overgave aan de wil van de Vader opent Hij een nieuwe weg: een liefde die niet stopt aan de grens van de dood. Een weg van slechts Zijn innerlijk weten dat voorbij dat diepste donker van duistere machten, de wil van de Vader Hem wenkt tot onwankelbare trouw en een zichzelf weg-schenkende liefde: “Niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede”; “Vader, in Uw handen beveel Ik mijn geest”; “Het is volbracht”.

Voor wie zelf door een periode van lijden gaat – rouw, ziekte, verlies, schuld – biedt Goede Vrijdag geen goedkope troost, maar wel een diepe verbondenheid. God kent het lijden van binnenuit. En precies dáárom is er hoop. Want als zelfs in het diepste donker God aanwezig is, dan is er geen plek waar de liefde niet kan doordringen. De kans op nieuw leven begint waar het oude gestorven is.

Stille Zaterdag is wellicht de meest vergeten dag van de Goede Week. Jezus ligt in het graf. Alles lijkt stil. Er gebeurt ogenschijnlijk niets. Maar dat lijkt maar zo, want in feite is Stille Zaterdag de dag van de hoop die wacht. Stille Zaterdag is de dag van het wachten, het niet-weten, het je afvragen of nu alles onherroepelijk voorbij is. In veel mensenlevens is deze dag herkenbaar: perioden van stilte, onzekerheid, van leegte waarin je niet weet of er nog iets nieuws zal komen. Maar ook hier ligt hoop. Want deze stilte is niet leeg: het is een kiemend wachten; net als een zaad in de aarde, groeit er iets in het verborgene. De hemel houdt de adem in. Stille Zaterdag nodigt ons uit om ook onze eigen “grafervaringen” – onze momenten van stilstand en rouw – niet als eindpunt te zien, maar als vruchtbare grond waarin Gods nieuwe begin stilletjes aan het groeien is.

En dan: Pasen. Het graf is leeg. De dood is overwonnen. De steen is weggerold. Wat onmogelijk leek, gebeurt. Het leven wint. Jezus leeft.

Pasen is het feest van alle hoop. Niet als een goedkoop “alles komt goed”, maar als het diepe besef dat zelfs de dood niet het laatste woord heeft. Dat God in staat is om nieuw leven te scheppen waar alles verloren leek. Dat wonden littekens kunnen worden – tekens van overleving, van opstanding. In de spiritualiteit van de Goede Week en Pasen, is Pasen de belofte die alles terugblikkend verandert: het maakt Palmzondag helderder, Witte Donderdag dieper, Goede Vrijdag draaglijker, en Stille Zaterdag betekenisvoller. Het is de belofte dat we altijd opnieuw mogen beginnen. Dat elke breuk een mogelijke geboortegrond is. Dat geen fout, geen lijden, geen dood het einde is.

De hoop van de Goede Week en Pasen is niet een vaag gevoel: maar een levenshouding. Het is het kiezen voor vertrouwen, ook wanneer het donker is. Het is geloven in nieuwe kansen, zelfs als je al vaak bent gevallen. Het is vasthouden aan liefde, ook als dat moeite kost. De hoop die uit de Goede Week straalt,

Kinderprogramma Bromki fu tamara

Vredestichter Nelson Mandela zei: "op wie moeten we zuiniger zijn dan op onze kinderen, zij zijn de toekomst".

In Bromki fu tamara enthousiasmeren we lezen, spreken en actief luisteren. Voor 2025 zijn wij op zoek naar een duurzame sponsor die een gezond leesklimaat een warm hart toedraagt! Lezen = groeien, zodat Bromki's bloeien!

Voor info belt u Radio Immanuël, tel. 47.20.20 (whatsapp: 8818030) of mail naar Monique Masé via: bibliotheek@bisdomparamaribo.org.

Het Comité Christelijke Kerken nodigt uit:

Lezing: "Het Jubeljaar"

Pater Esteban Kross verzorgt een lezing over de bijbels-exegetische achtergronden, de geschiedenis en de hedendaagse spiritualiteit van het Jubeljaar 2025, zoals dat in de RK Kerk gevierd wordt.

DINSDAG 29 APRIL
Asewa'Otono, Prinsessestraat 46
18:30-20:30 uur
Toegang vrij

nodigt uit om ons leven opnieuw te bekijken: Waar mag ik opnieuw beginnen? Waar ben ik uitgenodigd om te vergeven – mezelf of anderen? Welke “grafstenen” in mijn leven kunnen worden weggerold? Welke mensen om mij heen hebben een teken van hoop nodig?

De Goede Week leert ons dat de weg van Christus niet eenvoudig is – het is een weg van overgave, van lijden, van wachten. Maar het is ook een weg van hoop. Het is een weg van van bevrijding en verrijzenis, een weg van nieuwe kansen. Het is een weg waarin elke dag, hoe donker ook, de kiem van Pasen in zich draagt.

Mogen wij in deze dagen met open hart deze weg gaan. Niet als toeschouwers, maar als pelgrims. Pelgrims die het lijden kennen en dóór moeten, net als alle andere mensen in dit bestaan, maar die geroepen zijn om ‘pelgrims van hoop’ te zijn. En mogen wij – hoe gebroken of moe ook – telkens opnieuw opstaan, geleid door de levende Heer, Hij die de Hoop is die sterker is dan de dood. En omdat Hij de hoop zelf is, stelt deze hoop nooit teleur.

Een gezegende Goede Week! Heel veel devotie en dat u deze week mag beleven in een sfeer van bezinning en gebedsmomenten. En met Pasen de vervulling, het nieuwe leven, de hoop! Gado bles!

Paramaribo, 07 april 2025
Kenmerk: KCh/25/052

Mgr Karel M. Choennie
Bisschop van Paramaribo
Henck-Arronstraat 14
Paramaribo – SURINAME
T: 597 426092 – F: 597 426782
bisschop@bisdomparamaribo.org
www.bisdomparamaribo.org

Decreet

BETREFFENDE TOELATING GEESTELIJKE BEWEGINGEN EN/OF DEVOTIELE TRADITIES IN HET BISDOM PARAMARIBO

Aan de geestelijkheid en alle gelovigen van het Bisdom Paramaribo

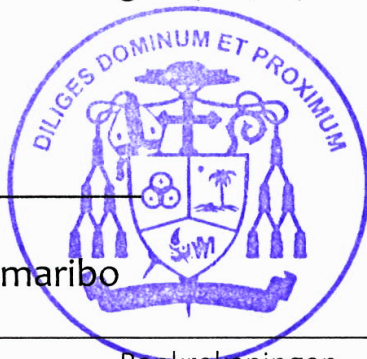
In ons bisdom zijn we blij met initiatieven om het geestelijke leven van onze gelovigen te stimuleren en te verdiepen. Ook mijn voorganger, mgr. Aloysius Zichem C.Ss.R. heeft hieromtrent al richtlijnen uitgevaardigd. In onze Priesterraadsvergadering van 21 februari is dit onlangs besproken en op advies van de raad heb ik besloten het besluit van mgr. Zichem opnieuw te bekrachtigen.

In ons bisdom kennen wij reeds een aantal geestelijke bewegingen en/of devotieele tradities, die reeds vele jaren bekend zijn in onze lokale kerk, bijvoorbeeld het Maria Legioen, de devoties tot Sint Antonius en de Zalige Peerke Donders, diverse devoties tot O.L. Vrouw, de Katholieke Charismatische Vernieuwing, Marriage Encounter, Begi Kerki, Catholic Men Ministry, de beweging van Sint Vincentius a Paulo, etc. Wij hebben veel waardering voor deze bewegingen en tradities, omdat zij op hun eigen manier bijdragen aan de verdieping van de geloofsbeleving van onze rooms-katholieke gemeenschap.

Gezien de talloze bewegingen en tradities die onze kerk wereldwijd rijk is heb ik als herder van de lokale kerk de taak om erop toe te zien dat we in ons bisdom de krachten bundelen en de eenheid tussen al deze bewegingen en tradities met het bisdom bewaren. Vooral vanwege de kleinschaligheid van onze kerkgemeenschap en samenleving is de relatie met het bisdom van groot belang. Derhalve herhaal ik hierbij het besluit dat nieuwe, geestelijke bewegingen en/of devotieele tradities alleen toegelaten kunnen worden in ons bisdom na voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bisschop. Indien bij een parochie, geloofsgemeenschap of een andere kerkelijke instelling een verzoek wordt gedaan voor toelating van een dergelijke nieuwe, geestelijke beweging en/of devotieele traditie om activiteiten te organiseren waarbij de gelovigen van het bisdom als directe doelgroep worden gekenmerkt, dienen zij met vriendelijkheid te worden doorverwezen naar het bisdom, verwijzend naar dit besluit.

Dit decreet is uitgevaardigd op 07 april 2025 en is onmiddellijk van kracht.

+Karel Choennie
Bisschop van Paramaribo

Paul M. Tjon Kiem Sang
Kanselier

Bankrekeningen – t.n.v. RK BISDOM PARAMARIBO
De Surinaamsche Bank NV: 45 26 376 (SRD) – 04 51 622 (EUR) – 04 37 867 (USD)
Republic Bank (Suriname): 5 000 063 902 (SRD) – 0 796 071 151 (EUR) – 1 000 215 412 (USD)

Mededelingen van de Bisschop voor het Pastoraal Overleg

1. BENOEMINGEN & ONTHEFFINGEN

- Per 29 maart is pater Gilson da Silva C.Ss.R., benoemd tot pastoor van de Sint Clemensparochie en per 12 april wordt hij ook benoemd tot pastoor van de Allerheiligste Verlosserparochie te Domburg; per diezelfde datums zijn pater Fagner Mapa C.Ss.R. en pater Iyke Ugwu ontheven als pastores van de respectieve parochies.
- Per 30 maart is pater Fransiskus Kebry CM benoemd tot pastoor van de parochies van PG Wanica-Para (O.L.V. van Goede Raad, Sint Antonius, St. Isidorus, St. Jozef, St. Bernadette en St. Andreas); per diezelfde datum is pater Fransiskus Mistrianto CM ontheven als pastoor van voornoemde parochies. Pater Paulus Roby Erlianto was reeds per 11 november vorig jaar benoemd tot parochievicaris voor dezelfde parochies.
- Pater Fagner Mapa C.Ss.R. is per 21 november vorig jaar officieel benoemd tot exorcist voor het Bisdom Paramaribo. Er wordt alsnog een team benoemd om hem hierin te ondersteunen.
- Pater Toon te Dorsthorst OMI is per 11 november vorig jaar benoemd tot pastoor van de kerkgemeenschap Sint Pauluskerk te Devisbuiten.

2. BEZOEK OVERSTEN CONGREGATIES

- Eind mei arriveren zr. M. Patricia FCh, algemene overste van de Zusters Fransiskus Charitas (FCh) en een lid van het generalaat, zr. M. Stella FCh, voor een officieel bezoek voor het voeren van evaluatiegesprekken over de communiteit in Suriname en voor het afleggen van een canonieke visitatie.
- Evenzo wordt in ong. dezelfde periode de provinciale overste van de Congregatie voor de Missie (CM), pater Antonius Gigih CM verwacht voor een bezoek voor een canonieke visitatie en gesprekken met de bisschop.
- De algemene overste en de regionale overste van de zusters Dochters van de Goddelijke Liefde, resp. zr. Mary Anastasia Dike DDL en zr. Mary Kieran Nduagbo DDL voor een canonieke visitatie en gesprekken met de bisschop.
- De algemene overste van de Redemptoristen, Fr. Rogério Gomes C.Ss.R., komt in de maand mei ook voor een canonieke visitatie naar Suriname. Evenwel zijn in die periode zowel de bisschop als de vicaris-generaal uitlandig.

3. VERTREK PATER MISTRIANTO

Zoals reeds bekend is pater Fransiskus Mistrianto op 30 maart jl. teruggekeerd naar Indonesië, nadat hij ruim 8 jaren in ons land en bisdom heeft gewerkt, in de Fatimaparochie en in de parochies van Wanica-Para. De planning is dat hij naar Nederland gaat voor verdere studie en pastoraal werk aldaar. We zijn pater Mistrianto dankbaar voor zijn inzet voor ons bisdom en onze samenleving.

4. COMMUNITEIT OBRA DE MARIA

De communiteit van Obra de Maria (OdM) heeft intussen twee nieuwe leden erbij, t.w.: Davidson Fortes Ferreira en Josefata Lira de Santana. Vermeldenswaard is dat Davidson de verloofde is van Danielly Souza Muniz, die reeds enkele jaren deel uitmaakt van de communiteit in Suriname. Het ander lid, Rebecca Amedaho, worstelt al enige tijd met gezondheidsproblemen, waarvoor zij onder behandeling is. Ook pater William is bezig met enkele medische onderzoeken betreffende zijn gezondheid.

5. OFFICIËLE AANMELDING BIJ CARITAS INTERNATIONAL

Ons bisdom is inmiddels officieel aangemeld bij Caritas International vanwege de oprichting van Caritas Suriname. Dit werd ons aanbevolen door Caritas Antilles. Caritas is een hulpverleningsorganisatie, die vooral in crisissituaties – zoals natuurrampen e.d. – hulpverlening biedt. Er kan ook hulp gevraagd worden om projecten te financieren die preventief kunnen werken.

6. OPRICHTING LYCEUM/VWO

Er zijn reeds enige tijd gesprekken gaande met o.a. de heer Hans Lim A Po over het opzetten van een eigen katholiek lyceum dat onderwijs op VWO-niveau zal bieden. Tot nu toe zijn wij als kerk vooral betrokken geweest in onderwijs op VJO-niveau (basisonderwijs, MULO en LBGO) met als enige opleiding voor voortgezet onderwijs het CPI (in een samenwerkingsverband met de EBGs). De voorbereidingen zullen nog zeker minstens een jaar duren.

7. KOMST PRIESTER & ZUSTER

Pater George Kombara van het Aartsbisdom Trichur in Kerala, India, bereid zich voor om naar Suriname af te reizen en voor ons bisdom te komen werken. In feite beschikt hij reeds over zijn mkv om naar ons land te komen, maar hij wacht op de vierde zuster van de Congregatie van de Moeder van Carmel (CMC), zr. Shoby Devassy, die samen met hem naar Suriname wil afreizen. Zij wacht echter nog op de goedkeuring van haar mkv voor Suriname.

8. NIEUWE PRIESTERS

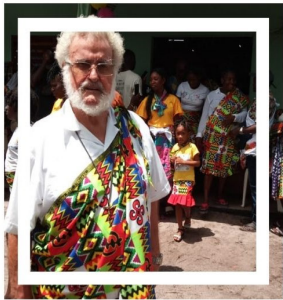
De bisschop heeft van twee collega-bisschoppen de toezegging dat ze bereid zijn om priesters naar Suriname te sturen, als wij daarom vragen. Dat zijn bisschop Godfrey Onah van Bisdom Nsukka in Nigeria en aartsbisschop Andrews Thazhath, van het aartsbisdom Trichur in Kerala, India, hetzelfde aartsbisdom waar pater Kombara van afkomstig is. Overleg hierover met deze bisschoppen is reeds gaande.

9. JEUGDCENTRUM/RETRAITEHUIS GRONINGEN

De renovatie van het jeugdcentrum/retraitehuis te Groningen nadert zijn afronding. Voor de inrichting van de trainingszaal heeft Staatsolie een bijdrage geleverd, waarmee wij in staat zijn meubilair en apparatuur aan te schaffen. Andere donoren – vnl. in Nederland – hebben ook een bijdrage gegeven voor de inrichting van de rest van het gebouw.

PRIESTERSCHAP

Martin Noordermeer omi

Op donderdag 24 april 2025 hoopt pater Martinus Noordermeer OMI 60 jaar priesterschap te gedenken. Op die dag zal hij voorgaan in de heilige mis om 12.00 in de kathedrale basiliek HH. Petrus & Paulus.

Tijdens de zondagse viering op 27 april 2025 om 10.00 in de kathedrale basiliek, zal dit heuglijk feit feestelijk herdacht worden. Na de viering kunt u pater Noordermeer feliciteren onder het genot van een hapje en een drankje.

Z O N D A G

27

1 0 . 0 0

A P R I L

Cadeautip

U bent van harte welkom!

Op donderdag 24 april a.s. hoopt met Gods genade Pater Martinus Noordermeer, OMI, priester van het Rooms-katholiek Bisdom, het feit te gedenken dat hij 60 jaar geleden tot priester werd gewijd. Pater Noordermeer biedt al jaren zijn diensten aan in de diverse parochies en kerkgemeenschappen van het bisdom. Hij zal op donderdag voorgaan in de H. Mis van 12.00u.

Op zondag 27 april om 10.00u zal in een feestelijke eucharistieviering dit heuglijke feit herdacht worden. Na afloop van de dienst zal er een konmakandra zijn waarin de kerkgangers hun felicitaties kunnen aanbieden, onder het genot van een hapje en een drankje.

Jubilee Youth Festival

THEMA:
JONGEREN, LAAT DE HOOP JE BLIJ MAKEN.
~ROM. 12:12~

Talks, Workshop

Sport, Muziek

Gebed, Eucharistie

Candle Light Procession

Datum: 04 - 07 September 2025
Leeftijd: 13 - 24 jaar
Complex: Asewa 'Otono / Christoforus internaat
Prinsessestraat #46
Bijdrage: SRD 750,-
Registratie online

Don't forget to bring your friends!

Op zaterdag 12 april droeg pater Iyke Ugwu het pastoraat van de Alleeheiligste Verlosser parochie over aan pater Gilson Da Silva CSsR. Mgr. Was hoofdcelebrant.

Jongeren van onze School voor Jong Talent Suriname waren door het Unicef-kantoor in Suriname gevraagd om op 17 maart het volkslied voor te dragen bij de ondertekening van het beleidsstuk Early Childhood Development door de president, ministers en vertegenwoordigers van de Unicef.

Kunstwerkjes van de leerlingen van de School voor Jong Talent.

Singineti

Middels dit bericht wordt u van harte uitgenodigd op **vrijdag 18 april 2025** aanwezig te zijn bij de Singineti van de liturgiegroep van de Heilige Familie Parochie.

Thema: Hopu na a tranga ankra fu mi sili

Tijd: 19.00u-21.00u

plaats: De zaal van de

Heilige Familie Parochie

Adres: Magrietstraat# 4-Zorg&Hoop

Uw aanwezigheid zal zeker zorgen voor het wel slagen van deze avond.

Doneer uw bijdrage voor Omhoog op het rekening nr. 10.35.169

bij De Surinaamse Bank
t.n.v. R.K. Bisdom

met vermelding:
DONATIE OMHOOG

DE HOBBELSTOEL

Voor 2025 zijn we op zoek naar een sponsor die een gezond leesklimaat eveneens een warm hart toedraagt en zich geroepen voelt een steentje bij te dragen.

Voor informatie belt u gerust met Radio Immanuël, tel.47.20.20 (whatsapp: 8818030) en/of mail naar: bibliotheek@bisdomparamaribo.org.

Het wekelijks programma is een vrijwillig initiatief van de Frater Lambertus Bibliotheek met als doel om leesbevordering en het vredig karakter van deze speciale bibliotheek voor een breder publiek; zowel jong, als oud, onder de aandacht te brengen. De gast neemt de luisteraar op de zondagavond ruim een halfuur mee in zijn/haar verhaal over een boek dat diepe indruk maakte, een inspiratiebron vormde en last-but-not-least: de liefde voor het "lezen" bracht.

Het Commentaar op de lezingen Staat er al vanaf vrijdag op de website van Omhoog:

<https://omhoog.org/>

Op de website heeft u de mogelijkheid om interactief deel te nemen door een reactie te geven op dit commentaar.

“Da Tori fu Freida”: een prachtige opvoering door SJTS rond Majoie Hajary

Op vrijdag 11 april jongstleden heeft onze School voor Jong Talent Suriname weer een schitterende, indrukwekkende avond verzorgd in de Kathedrale Basiliek. Dit keer stond centraal een deel van een bijzondere compositie van een grote Surinaamse componiste: Majoie Hajary.

Majoie Hajary werd in 1921 in Suriname geboren en woonde tot haar vijftiende aan de Grote Hofstraat in Paramaribo. Haar vader was politicus maar ook violist. Het gezin vertrok naar Nederland, waar Majoie muziek studeerde aan het Amsterdams Conservatorium. Kort daarna vestigde ze zich in Parijs en bouwde een internationale muzikale carrière op. In 1951 trouwde ze in de Notre Dame kathedraal van Parijs met Roland Garros. Omdat hij een pionier was van de luchtvaartmaatschappij Air France, hebben ze samen niet allen in Parijs gewoond, maar ook in Madagascar, Gabon, Tokyo, New Delhi en Istanbul. Dit gaf Majoie belangrijke internationale ervaringen

Plaats deze foto in het artikel

en overal was ze druk bezig met de muziek, gaf muzikles aan studenten, componeerde en heeft op alle continenten soloconcerten als pianiste gegeven. Ze verdiepte zich ook in de klassieke Indiase muzikale traditie en componeerde in die muziektraditie verschillende composities zoals “New Sound From India” (1967), “Requiem pour Mahatma Gandhi” (1968) and “Chants du Gita Govinda” (1974).

Ondanks haar internationale leven, bleef Suriname toch haar grote liefde. In de zestiger jaren componeerde ze een oratorium: dat is een religieus muziekstuk voor koor, solisten en muzikale begeleiding, vaak aan de hand van bijbelse teksten. De titel van haar oratorium maakt gelijk duidelijk welk thema ze gekozen had: “Da Pina Wiki”. Ze had de Sranantongo teksten over het lijden en sterven van Christus genomen uit de bijbel van haar geliefde grootmoeder Caroline Essed, aan wie ze “Da Pina Wiki ook heeft opgedragen. In 1974 werd dit oratorium in de Kathedraal en de Grote Stadskerk uitgevoerd. Op 25 augustus 2017 is Majoie Hajary thuis in Parijs in de leeftijd van 96 jaar overleden en aldaar begraven.

Met groot enthousiasme heeft de School voor Jong Talent, in teamverband met Mgr. Choennie, adviseurs, sponsors, het MBA Viool Ensemble van het Eddy Snijders Orkest, de Muziekschool Bellas Artes, het Kathedrale Jongerenkoor en vrienden van SJTS, het gedeelte van Majoie Hajary's oratorium ingestudeerd dat over Goede Vrijdag gaat. Om er een gedegen en onvergetelijke avond van te maken voor het publiek, hadden ze het ingebed in een krans van toepasselijke muziek en dans rond het lijdensverhaal van Christus dat verteld werd door Gerda Tjien Fooh. Jaïr Konter, muziekdocent SJTS en ervaren musicus, had de muzikale leiding en dirigeerde het orkest.

Mgr. Choennie, die de stille motor op de achtergrond was om dit van de grond te krijgen, schreef in zijn voorwoord van het digitale programmaboekje: “Als onderdeel van het Jubeljaar met als thema ‘pelgrims van hoop’ wil de School voor Jong Talent de Surinaamse gemeenschap een geschenk aanbieden die de hoop op een betere toekomst voor ons allen versterkt. Deze hoop berust op het feit dat Suriname bijzonder veel talentvolle mensen voortbrengt. Dat talent heeft een vonkje nodig om volledig tot bloei te komen. Het bewijs daarvoor vinden wij in de nu nog relatief onbekende icoon Majoie Hajary. Zij vertolkte wat diep in ons Surinaams onderbewust zijn leeft aan schoonheid en universeel is. Met ‘Da Pina Wikie’ incultureerde zij het hart van het christelijk geloof in Suriname. Alles wat ze deed ademde de liefde uit voor Suriname. Dit cultureel erfgoed vol schoonheid en liefde mag niet verloren gaan en daarom heeft de School voor Jong Talent gekozen om zich door haar en

haar muziek te laten inspireren.

In het jubeljaar worden we opgeroepen om als pelgrims van hoop samen op weg te gaan, waarbij we naar elkaar luisteren en elkaar bemoedigen. Vandaag luisteren we naar een stem uit het Surinaams verleden die voor onze jongeren niet verloren mag gaan. We zullen in ‘Da Tori Fu Freida’, maar een deel horen van het oratorium ‘Da Pina Wikie’. Het was geschreven om de eenheid op weg naar de Onafhankelijkheid in 1975 te vertolken en te bevorderen. Het is de hoop en de ambitie van de School voor Jong Talent om op korte termijn het volledig oratorium in deze Kathedrale Basiliek te presenteren”.

De Geloofwijzer

Maandag 14 April

Eerste lezing *Jes.42,1-7*
Tussenzang *ps.27,1-3.13-14*
Evangelie *Joh.12,1-11*

Dagtekst:
Ps. 35(34),1-2: Heer, oordeel allen die mij kwaad doen, treed op tegen hen die mij belagen. Grijp uw wapenen en schild, sta op en kom mij helpen. Heer, uw kracht is mijn behoud.

Overweging:
De Goede Week is de week van de onderscheiding der geesten. Naar buiten toe zitten allen nog eensgezind bij Jezus aan tafel. Martha, Maria, Lazarus, Judas en de overige leerlingen. En via het open raam zijn ook de Farizeeën en het volk van de partij. Martha heeft blijkbaar weer het voortouw genomen. Zij bedient, zij zal dus ook de gastvrouw geweest zijn. Zij zorgt ervoor dat Jezus te gast is in het huis van haar leven. Maria borduurt op die gastvrijheid voort. Zij zalft Jezus’ voeten met zeer kostbare, echte nardusbalsem. En nu begint zich het geheim te voltrekken. Zij heeft namelijk, misschien zonder het te weten, eer gebracht aan Jezus’ verlossend lijden en zijn dood. Judas is ook aanwezig. Zijn hart blijft echter gesloten, het geheim ontgaat hem. Hij kan dan ook alleen afgeven op de verkwisting van de balsem, blind als hij is voor het geheim van Jezus dat zich hier aan het voltrekken is. Maria en Martha hebben door de ziekte, het lijden, de dood en opstanding van Lazarus reeds een voorproef gehad op het lijden van Jezus. Petrus zal dit mogen smaken door zijn berouw, nadat hij Jezus verloochend heeft en door zijn bereidheid zich door Jezus te laten omgorden. Judas heeft uiterlijk gezien nog tafelgemeenschap met Jezus. Zijn hart blijft evenwel gesloten. De wrange vrucht daarvan zal niet alleen zijn verraad zijn maar ook zijn eigen gewelddadige dood. Aan ons de keuze. Ook wij houden hier tafelgemeenschap met de Heer. Mogen onze eigen kruisjes, door ze te verbinden met Jezus’ kruisdood, onze harten openen voor het diepe geheim waarvan Maria en Martha vandaag de heilige instrumenten mochten zijn.

Gebed:
Almachtige God, als wij door onze zwakheid bezwijken, laat ons dan weer op kracht komen door het lijden van uw eniggeboren Zoon. Die met U leeft en heerst tot in eeuwigheid. Amen.

Dinsdag 15 april

Eerste lezing *Jes.49,1-6*
Tussenzang *ps.71,1-4a.5-6ab.15.17*
Evangelie *Joh.13,21-33.36-38*

Dagtekst:
Ps. 27,12: Heer, lever mij niet over aan mijn vervolgers, want valse getuigen zijn tegen mij opgestaan en de valsheid heeft zichzelf belogen.

Overweging:
Een groot contrast in het dertiende hoofdstuk van het Johannes-evangelie. Aan het begin ervan vinden we de volgende, plechtige aanhef: “Het paasfeest was op handen. Jezus die wist dat zijn uur gekomen was om uit deze wereld over te gaan naar de Vader en die de zijnen in

de wereld bemind had, gaf hun een bewijs van zijn liefde tot het uiterste toe” (13,1), waarop meteen het verhaal van het laatste avondmaal volgt. Dat is al aardig op gang als de passage volgt die wij zojuist hoorden, hoe Jezus op een gegeven moment ontroerd werd en bevestigde: “Eén van u zal mij overleveren” (Joh.13,21). Wat een contrast: Jezus’ liefde voor de zijnen, zelfs een liefde tot het uiterste toe, tegenover de haat van een van zijn leerlingen: Judas die bereid is Hem over te leveren. Hoe dat te combineren? Wij vinden zoiets heel moeilijk, maar moeilijk of niet: Jezus deed het ons voor, Jezus ging ons erin voor. Jezus werd er niet achteraf mee geconfronteerd maar wist het op voorhand. Vandaar ook de aankondiging aan het begin van de maaltijd, een aankondiging die zijn leerlingen in verwarring bracht: “De leerlingen keken elkaar aan, in het onzekere wie Hij bedoelde.” Toch moet een van hen zich er heel ongemakkelijk bij hebben gevoeld: Judas die wist wat hij van plan was, Judas die daarover al contact met de hogepriesters had gehad. Geen wonder dat hij - nadat Jezus hem het stuk brood had aangereikt, het gezelschap verliet en weg ging. En dan volgt er weer zo’n contrast. Na het vertrek van Judas begint Jezus te spreken over zijn aanstaande verheerlijking. Getuigt de aanhef van het laatste avondmaal van Jezus’ liefde voor de zijnen, dit stukje getuigt van Jezus’ geloof en Godsvertrouwen. God zal Hem niet laten vallen. Integendeel: Hij zal Hem zelfs verheffen! God zal zijn Zoon verheffen: maar één van zijn leerlingen zal Hem laten vallen, nota bene de leerling die durfde zeggen dat hij zijn leven voor Jezus zou geven. “Uw leven zult gij voor Mij geven?”, zei Jezus daarop. “Nog eer de haan kraait zult gij Mij driemaal verloochend hebben.” Het verraad van Judas was al erg, vooral ook omdat het met voorbedachte rade geschiede; Petrus’ verloochening moet voor Jezus ook een pijnlijke ervaring zijn geweest. Natuurlijk ‘overkwam het hem’ in een moment van zwakte, iets waar wij allemaal wel eens last van hebben, maar Jezus werd er niet alleen achteraf mee geconfronteerd: Hij wist het al op voorhand, Hij voorspelde het zelfs. Toen kon Petrus het zich nog niet voorstellen, maar toen het zover was, stond hij met de mond vol tanden en zijn ogen vol tranen: “Hij ging naar buiten en begon bitter te wenen” (Mt.26,75). Een evangelie vol contrasten, goed en kwaad, liefde en haat, kracht en zwakheid, licht en duisternis, leven en dood. Soms liggen dergelijke uitersten mijlenver uit elkaar, maar soms komen ze ook akelig dicht bij elkaar. Kunnen we die spanning uithouden, durven we die spanning uit houden? Jezus doet het ons voor, Jezus gaat ons daarin voor. En wij, wij zijn geroepen Hem daarin na te volgen als een weg ten leven door lijden en kruis heen naar verrijzenis en eeuwig leven. Dat het overwegen van Jezus’ passie ons daarin sterkt en bemoedigt. Jezus gaat ons daarin niet alleen voor, daarin gaat Hij ook met ons mee.

Gebed:
Almachtige, eeuwige God, laat ons het mysterie van het lijden en sterven des Heren zo vieren, dat wij van U vergiffenis verkrijgen. Door onze Heer, Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Woensdag 16 april

Eerste lezing *Jes.50,4-9a*
Tussenzang *ps.69,8-10.21bcd-22.31.33-34*

Evangelie *Mt.26,14-25*

Dagtekst:
Fil. 2,10.8.11: Bij het noemen van de naam Jezus moet iedere knie zich buigen in de hemel, op aarde en onder de aarde, want de Heer is gehoorzaam geworden tot de dood, tot de dood aan het kruis. Daarom is de Heer Jezus Christus in de heerlijkheid van God de Vader.

Overweging:
Het is en blijft toch een bijzonder aspect van Jezus’ lijdensverhaal. Dat nota bene één van zijn eigen leerlingen, één van de twaalf bereid was Hem te verraden. In het evangelie van vandaag horen we hoe Judas naar de hogepriesters gaat met de vraag: “Wat wilt ge mij geven als ik Hem u in handen speel?” Ze waren bereid hem daarvoor dertig zilverlingen uit de tempelschat te betalen. Waarschijnlijk ging het daarbij om van zuiver zilver geslagen ‘tetradrachmen’, vierdrachmen-stukken. Deze ‘zilverlingen’ werden voornamelijk voor het betalen van de tempelbelasting gebruikt. Ze waren tegen ‘gewoon’ geld bij de geldwisselaars in de tempel om te zetten (vgl. Joh.2,13-25). In de eerste eeuw van onze jaartelling verdiende een arbeider één tot twee drachmen per dag, zodat 30 zilverlingen (tetradrachmen) te beschouwen zijn als twee tot vier maanden arbeidsloon. Een flink bedrag dus. Na de dood van Judas wilden de hogepriesters dit ‘bloedgeld’ niet meer bij de tempelschat doen. “En zij besloten er het land van de pottenbakker mee te kopen om daar de vreemdelingen te begraven. Daarom kreeg dit stuk land de naam van Bloedakker en zo heet het nog” (Mt.27,6-8). Mattheus ziet daarin een vervulling van de profetie van Jeremia die schrijft: “Zij namen de dertig zilverlingen, de prijs waarop Hij geschat is, geschat door de zonen van Israël, en gaven die voor de akker van de pottenbakker, zoals de Heer mij opgedragen had” (Mt.27,9; Jer. 32,6-10); dat laatste is wel een heel vrije interpretatie, maar toch. Er zijn er ook die er een verwijzing naar de profetie van Zacharia in zien. Daar lezen we hoe men bereid was een herder met dertig zilverstukken af te schepen, een loon waarvan de Heer echter zei: “Werp hem maar voor de smelter, die fraaie prijs, waarop Ik door hen geschat ben. Ik nam dus de dertig zilverstukken en wierp ze in het huis van de Heer, voor de smelter” (Zach.11,12-13). Het bedrag van dertig zilverlingen lijkt echter vooral geïnspireerd te zijn door het boek Exodus waar we lezen dat als vergoeding voor een slaaf of slavin die door een stier werd gestoten (en gedood) op 30 zilveren sikkels was vastgesteld (Ex.31,12). Jezus zou dus worden overgeleverd voor de prijs van een slaaf! Niet alleen waren de hogepriesters bereid dit bedrag voor Judas’ verraad neer te tellen, Judas was voor dat bedrag bereid Jezus te verraden. Het is en blijft toch een bijzonder aspect van Jezus’ lijdensverhaal. Het een thematiek die we ook in de psalmen tegenkomen: “Ja zelfs mijn vriend, op wie ik vertrouwde, die at van mijn brood, laat mij nu in de steek” (Ps.41,10). Waarschijnlijk dacht de evangelist aan deze tekst toen hij schreef dat Jezus het stuk brood dat hij had ingedoopt aan Judas Iskariot toereikte.

Wordt vervolgd op pagina 9

De Geloofwijzer

Waarna hij er de onheilspellende woorden op laat volgen: “Toen Judas dit had aangenomen voer de satan in hem”, de duivel die hem ertoe bracht Jezus te verraden (vgl. Joh.13,2). Wat dat betreft mag het frappant heten dat in de komende passiespelen in Tegelen (2026) de rol Judas door een vrouw wordt vertolkt. Alsof men daarbij dacht aan de rol van de vrouw bij de zondeval, dat Eva als eerste inging op de verlokkende woorden van de slang: “Toen zag de vrouw dat het goed eten was van die boom, en dat hij een lust was voor het oog, en hoe aantrekkelijk het was er inzicht door te krijgen. Zij plukte dus een vrucht en zij at ervan” (Gen.3,6). Een vrouw in de rol van Judas: het klinkt natuurlijk heel eigentijds, maar in feite is het nog veel traditioneler dan de bijbel zelf. Alsof alleen vrouwen voor duivelse ingevingen ontvankelijk zijn.

Gebed:
God, Gij hebt gewild dat uw Zoon voor ons de dood onderging aan het kruis om ons te bevrijden uit de macht van de vijand. Wij bidden U: schenk uw dienaren ook de genade van de verrijzenis. Door onze Heer, Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Donderdag 17 april

Eerste lezing *Jes.61,1-3a.6a.8b-9*
Tussenzang *ps.89, 21-22.25.27*
Tweede lezing *Apok. 1,5-8*
Evangelie *Lc. 4,16-21*

Dagtekst:
Apok. 1,6: Jezus Christus heeft ons gemaakt tot een koninkrijk van priesters voor zijn God en Vader. Hem zij de heerlijkheid en de macht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Overweging:
Jesaja spreekt over de Geest van de Heer, die armen, zieken verslagenen en gevangenen het Goed Nieuws te brengen, de bevrijding van alle lasten en pijnen. Vreugdeolie wordt het ook genoemd, en daarmee verwijst de tekst naar de oliën die vandaag gezegend worden, oliën ook om zieken en stervenden kracht te geven. Ook spreekt hij over de priesters van de Heer, dienaren van God, en daarmee verwijst hij eigenlijk naar alle gelovigen, gezalfd door het chrisma bij hun doop tot priesters van God. Immers niet alleen degenen die een bijzondere wijding hebben ontvangen, maar al de gedoopten zijn priesters van de Heer en tot zijn eredienst geroepen. Zo zullen wij worden “Kinderen die de Heer heeft gezegend.” Ook de tekst uit de Apocalyps spreekt over dit algemeen of doop- priesterschap van alle gelovigen. Immers Christus heeft een koninkrijk uit ons gevormd en ons gemaakt tot priesters voor God, zijn Vader. In het Evangelie horen we hoe Jezus de tekst van Jesaja voorleest in de synagoge en de uitleg op Zichzelf toepast: “Vandaag is de schrifttekst die jullie gehoord hebben in vervulling gegaan.” De Geest van God is op Hem neergedaald om aan armen de blijde boodschap et brengen, bevrijding te verkondigen voor alle mensen. Jezus is zou je kunnen zeggen de eerste gezalfde door Gods Geest, immers “Christos” betekent: gezalfde. In navolging van Hem worden wij bij ons Doopsel en het Vormsel ook gezalfd, en wel tot kinderen van God, priesters en dienaren van de Heer.

Gebed:
God, Gij hebt uw eniggeboren Zoon gezalfd met de heilige Geest en aangesteld tot Christus en Heer. Verleen genadig dat wij die in zijn heiliging mogen delen, in deze wereld getuigen van zijn verlossing. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Vrijdag 18 april

Eerste lezing *Jes.52,13-53,12*
Tussenzang *ps.31,2.6.12-13.15-16.17.25 T*
Tweede lezing *Hebr.4,14-16;5,7-9*
Evangelie *Joh.18,1-19.42*

Overweging:
De plechtigheid van Goede Vrijdag begint met een grote prosternatie in stilte. Wij zijn namelijk sprakeloos. Jesaja verwoordt het vandaag als volgt: “Zoals velen over Hem ontsteld hebben gestaan, zo misvormd was Hij, zo onmenselijk van voorkomen en zijn schoonheid beneden die van mensenkinderen.” Hij die zonder zonde was heeft God voor ons tot zonde gemaakt. En wij wisten wel raad met Hem. Wij hebben echter niet het laatste woord. Daarom volgt op de stilte het Woord van God. En Jesaja helpt ons als eerste verder: “Toch waren het onze pijnen die Hij droeg en onze smarten die Hij op zich nam.” En ook: “Op Hem rust de straf voor ons heil.” Jezus is echter niet alleen het Lam dat onschuldig naar de slachtbank werd geleid. Hij is als mens geworden Zoon van God ook onze enige Hogepriester die in staat is mee te voelen met onze zwakheden. En de evangelist Lucas toont ons als geen ander hoe diep dat meevoelen van onze Heiland ging. De ‘goede’ moordenaar kreeg op zijn belijdenis te horen: “Heden zult gij met Mij zijn in het paradijs.” Onze sprakeloosheid mag eindigen in een hoopvolle meditatie van Jezus’ lijden waarin onze verlossing verzekerd is. Dat wij als christenen in die Geest vasthouden aan onze belijdenis.

Gebed:
Gedenk Heer, wat Gij gedaan hebt in uw barmhartigheid. Blijf uw zegen en bescherming verlenen aan uw dienaren voor wie Christus, uw Zoon, met Zijn bloed het Paasfeest heeft ingewijd. Die leeft en heerst in de eeuwen der eeuwen. Amen.

zaterdag 19 april

lezingen uit het Oude Testament:
Lezing 1 - Gen.1,1-2,2 of Gen.1,1.26-31a
Tussenzang - ps.104,1-2.5-6.10.12-14.24.35 of ps.33,4-7.12-13.20.22
Lezing 2 - Gen.22,1-18 of Gen.22,1-2.9a.10-13.15-18
Tussenzang ps.16,5.8-11
Lezing 3 - Ex.14,15-15,1
Tussenzang Ex.15,1-6.17-18

Lezing 4 - Jes.54,5-14
Tussenzang ps.30,2.4-6.11-13

Lezing 5 - -Jes.55,1-11
Tussenzang Jes.12,2-6

Lezing 6 - Bar.3,9-15.32-4,4
Tussenzang ps.19,8-11

Lezing 7 - Ez. 36,16-17a.18-28
Tussenzang ps.42,3.5;ps.43,3.4 of, bij een doopsel Jes.12,2-6

of ps.51,12-13.14-15.18-19

lezingen uit het Nieuwe Testament:

Lezing 8 - Rom.6,3-11
Tussenzang ps.118,1-2.16.17.22-23
Evangelie Lc.24,1-12

Overweging:
De paaswake begint in een donkere kerk. Dat donkere moge een beeld zijn voor ons aardse leven. Ons leven kent veel duisternis. Als gevolg van zoveel verschillende en kwalijke gebeurtenissen. Noem ze maar op: aanslagen op onschuldige mensen, zinloos geweld, verbale agressie enzovoort. Het sterven van Jezus op Goede Vrijdag scheen daar naadloos bij aan te sluiten. Het kruis maakte een gewelddadig en gruwelijk einde aan zijn leven. De apostelen waren door het kruis totaal geschokt. Zij ervoeren de dood van Jezus als een drama dat hun alle hoop wegnam. Maar wij steken in de paaswake de paaskaars aan. Daarmee verwijzen wij naar een onverwachte en onuitsprekelijke gebeurtenis. Namelijk van de verrijzenis van Jezus. Het feit zelf van de verrijzenis is in verborgenheid gebeurd. Niemand was er bij toen het gebeurde, niemand was er getuige van. Maar op de eerste dag van de week gingen de vrouwen naar het graf. En vonden het graf leeg. En zij ontvingen een boodschap van twee engelen: “Waarom zoeken jullie de levende onder de doden? Hij is niet hier, Hij is verrezen.” Deze boodschap werkte als een bliksemstraal in de duistere nacht. De vrouwen gingen hun bijzondere ervaring vertellen aan de apostelen. Maar die geloofden het in eerste instantie niet. Het leek hun beuzelpraat. Maar ook zij gingen naar het graf en zagen dat het leeg was. Dat gaf stof tot nadenken. Later op die dag verscheen Jezus zelf aan hen. Toen brak het licht van Pasen bij de apostelen door. Zij mochten weten en vernemen dat de dood aan het kruis niet een fataal einde van Jezus was geweest. Maar dat Hij door de dood heen was gegaan en tot een nieuw leven bij God was gekomen. Hun wanhoop en verdriet werd door dit nieuwe licht omgevormd tot hoop en blijdschap. Ook wij mogen delen in de vreugde en de hoop van de apostelen. Evenals zij staan wij onwennig bij de boodschap van een eeuwig leven. Want zo een leven begrijpen wij niet. Wij hebben er ook geen bewijs van. Maar wel hebben wij het getuigenis van de apostelen. Dat zij Jezus hebben gezien en dat hun wanhoop en verdriet van de Goede Vrijdag is omgevormd tot hoop en vertrouwen op de paasdag. Zo iets kan alleen God doen. God heeft door de grootse daad van de verrijzenis van Jezus nieuw licht over onze wereld doen opgaan. De paaskaars brandt. Het licht van de paaskaars verwijst naar de verrijzenis van Jezus. Dat licht mag ons helpen geloof te hechten aan het getuigenis van de apostelen. En mag ons aansporen Jezus op te zoeken door gebed en de Eucharistieviering. Zodat wij beseffen dat wij in dit aardse leven pelgrims zijn. Dankzij Jezus zijn wij op weg naar een doel dat onze aardse wereld te boven gaat. Wij zijn op weg naar de hemel. Want daarheen is Jezus ons voorgegaan. En Hij nodigt ons uit tot een leven in geloof aan Hem. Vertrouwen wij ons dan toe aan de Heer Jezus. Moge Hij zijn licht over ons doen opgaan en ons leven begeleiden.